

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

5.3.2014

B7-0238/2014

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimo

pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį

dėl Parlamento pozicijos 25-ojoje Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos sesijoje
(2014/2612(RSP))

**Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Jacky Hénin, Willy Meyer,
Nikola Vuljanić, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Alda
Sousa, Marisa Matias**
GUE/NGL frakcijos vardu

RE\1022119LT.doc

PE529.636v01-00

**Europos Parlamento rezoliucija dėl Parlamento pozicijos 25-ojoje Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos sesijoje
(2014/2612(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir 1953 m. Europos žmogaus teisių konvenciją,
 - atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją (A/Res/55/2) ir Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijas,
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos,
 - atsižvelgdamas į savo skubias rezoliucijas dėl žmogaus teisių,
 - atsižvelgdamas į būsimą 25-ąją Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos (JT ŽTT) sesiją, vyksiančią 2013 m. kovo 3 d. – kovo 28 d. Jungtinių Tautų būstinėje Ženevoje,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų specialiojo pranešėjo tiesos, teisingumo, reparacijos ir pažeidimų nepasikartojimo užtikrinimo klausimais Pablo de Greiff apsilankymą Ispanijoje ir į galutinę ataskaitą, kurią jis pristatys 2014 m. rugsėjo mėn., ypač jo pareiškimus savo apsilankymo pabaigoje, kuriais jis skatino Ispanijos vyriausybę atšaukti 1977 m. amnestijos įstatymą, apsaugoti aukų teisę ir bendradarbiauti su tarptautinėmis organizacijomis šiuo klausimu;
 - atsižvelgdamas į Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims, Tarptautinės konferencijos vystymosi klausimais („R+20“) veiksmų programą ir Pekino veiksmų platformą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi praėjus 60 metų po to, kai buvo paskelbta Visuotinė žmogaus teisių deklaracija, vis dar vyksta kasdienė kova su diskriminacija ir už visų žmogaus teisių – socialinių, ekonominių ir kultūrinių, įskaitant pilietines ir politines teises, – įgyvendinimą;
- B. kadangi ekonominės, socialinės ir kultūrinės teisės yra neatsiejama žmogaus teisių dalis ir kadangi paisant šių teisių turi būti visiškai įgyvendinami bent jau aštuoni 2000 m. Tūkstantmečio deklaracijos vystymosi tikslai: ypač didelio skurdo ir bado panaikinimas, galimybių gauti pradinį išsilavinimą suteikimas visiems, lyčių lygybės ir didesnių galių suteikimo moterims skatinimas, vaikų mirtingumo mažinimas, galimybių gauti motinų priežiūros paslaugas gerinimas, kova su ŽIV, lytiškai plintančiomis ligomis, maliarija ir kitomis ligomis, tvaraus vystymosi įsipareigojimai ir visuotinis bendradarbiavimas

vystymosi srityje; kadangi nustatytas plataus užmojo įgyvendinimo grafikas, kad šie tikslai būtų pasiekti iki 2015 m., tačiau šiuo metu tikslai toli gražu nėra pasiekti;

- C. kadangi dėl finansų krizės EBPO šalyse gali kilti pasaulyje didžiausias nuo praėjusio šimtmečio ketvirtojo dešimtmečio ekonomikos sulėtėjimas; kadangi, PSO nuomone, dėl praeityje išaugusių maisto produktų ir energijos kainų daugiau kaip 100 mln. žmonių vėl nuskurdo; kadangi tai, ką mes paprastai vadiname finansų ir ekonomikos krize, faktiškai yra visuotinė sistemos krizė, pasireiškianti visuose visuomenės sektoriuose ir turinti poveikio visoms sritims: politikos, socialinei, aplinkos, maisto, energetikos ir kt.;
- D. kadangi Europos Sąjunga ir jos valstybės narės turėtų užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms visų savo kryčių vidaus ir išorės politikoje ir užtikrinti jos nuoseklumą, siekdamas stiprinti Europos Sąjungos poziciją JT ŽTT ir padaryti ją patikimą;
- E. kadangi, nepaisant jos trūkumų, JT ŽTT yra svarbus diskusijų apie žmogaus teises ir kovą su žmogaus teisių pažeidimais forumas;
- F. kadangi Europos Parlamento Žmogaus teisių pakomitečio delegacija vyks į Ženevą dalyvauti 25-ojoje JT ŽTT sesijoje, kaip buvo daroma ir ankstesniais metais, kai vyko ankstesnės JT ŽTT sesijos, ir prieš tai, kai buvo rengiamos Jungtinių Tautų Žmogaus teisių komisijos sesijos;
- G. kadangi šiuo metu devynios valstybės narės yra Žmogaus teisių tarybos narės, t. y. Vokietija, Austrija, Estija, Prancūzija, Airija, Italija, Čekija, Rumunija ir Jungtinė Karalystė;
- H. kadangi reikėtų sustiprinti ES ir jos valstybių narių darbą su JT ŽTT ir joje, siekiant ne tik ginti žmogaus teisių nedalomumo principą, bet taip pat labiau atsižvelgti į JT ŽTT rekomendacijas ir jas įgyvendinti vidaus ir išorės ES žmogaus teisių politikoje;
- I. atsižvelgdamas į 25-osios sesijos darbotvarkę, ypač jos 3 punktą (Visų žmogaus teisių – pilietinių, politinių, ekonominių, socialinių ir kultūrinių, įskaitant teisę į vystymąsi, – skatinimas ir apsauga) ir 7 punktą (Žmogaus teisių padėtis Palestinoje ir kitose okupuotose arabų teritorijose);

JT ŽTT darbas ir struktūra

- 1. dar kartą ragina Europos Sąjungos valstybes nares ryžtingai priešintis bet kokiems mėginimams pažeisti žmogaus teisių visuotinio, nedalomumo ir tarpusavio priklausomybės principams ir aktyviai skatinti JT ŽTT vienodai kovoti su bet kokios formos diskriminacija, nesvarbu, koks jos pagrindas;
- 2. įspėja dėl manipuliavimo JT ŽTT; pabrėžia rezoliucijų dėl padėties tam tikroje šalyje svarbą sprendžiant sunkių žmogaus teisių pažeidimų klausimus; pabrėžia, kad svarbu žmogaus teisių padėtį vertinti objektyviu, skaidriu, neselektyviu, konstruktyviu, nekonfrontaciniu būdu, remiantis patikima informacija, aktyviu dialogu, aprėpiant universaliai ir visoms valstybėms taikant vienodą požiūrį; ragina ES valstybes nares aktyviai prisidėti prie šių sutartų JT ŽTT principų įgyvendinimo;

3. pabrėžia, kad svarbu panaikinti pagrindines politinio nestabilumo priežastis tam tikrose šalyse naudojant vystymosi politikos priemones, kurios atitinka Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT), taip pat kitas socialines ir ekonomines, politines ir kultūrines priemones, kurios gali padėti sukurti palankią aplinką siekiant išvengti konfliktų pasikartojimo ir kuriomis būtų siekiama pašalinti skurdą, skatinti ekonominę, socialinę ir kultūrinę plėtrą, kurti institucinius ir administracinius pajėgumus, gerinti gyventojų gyvenimo kokybę ir stiprinti teisinę valstybę tik taikiomis priemonėmis;
4. atkreipia dėmesį į kandidatų sąrašą, kurį pateiks patariamoji grupė, dėl 18 mandatų Žmogaus teisių taryboje, ir palankiai vertina prioritetus, kuriuos nurodė JT ŽTT įvairiomis darbo temomis, t. y.: valstybių užsienio skola ir kitų susijusių finansinių įsipareigojimų poveikis galimybei visapusiškai naudotis visomis žmogaus teisėmis, ypač ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis; žmogaus teisės ir visiškas skurdas; tinkamas būstas, kaip vienas iš teisės į pakankamą gyvenimo lygį aspektų, ir teisė į nediskriminavimą šiuo pagrindu; šiuolaikinės vergijos formos, įskaitant priežastis ir pasekmes; teisė į maistą; prekyba vaikais, vaikų prostitucija ir vaikų pornografija; čiabuvių tautų teisės; žmogaus teisių padėtis Mianmare (Birmoje); žmogaus teisių padėtis nuo 1967 m. okupuotose Palestinos teritorijose; žmogaus teisių gynėjų padėtis; žmogaus teisių padėtis Somalyje; sąlygų naudotis visomis žmogaus teisėmis sudarymas vyresnio amžiaus asmenims; žmogaus teisių padėtis Centrinės Afrikos Respublikoje; neteisėti sulaikymai; pagrobimas arba priverstinis dingimas; karo samdinių naudojimas kaip priemonės pažeisti žmogaus teises ir trukdyti įgyvendinti tautų apsisprendimo teisę; moterų diskriminavimo teisės aktuose ir praktikoje klausimas;
5. taip pat palankiai vertina tai, kad buvo atrinkti ir paskirti penki Ekspertų mechanizmo čiabuvių tautų teisių klausimais nepriklausomi ekspertai;
6. prašo JT ŽTT nedelsiant įgyvendinti Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro Navi Pillay raginimą, t. y. atlikti tarptautinį nepriklausomą tyrimą dėl naftos sektoriaus darbuotojų nužudymo, nes padėtis Kazachstane (jis yra vienas iš 47 JT ŽTT narių) dar pablogėjo nuo tada, kai 2011 m. gruodžio 16 d. Žanaozene teisėsaugos institucijos žiauriai susidorojo su taikiais protestuotojais ir naftos sektoriaus darbuotojais, jų šeimomis ir juos rėmusiais asmenimis, o dėl to, oficialiais duomenimis, žuvo 15 žmonių ir daugiau kaip 100 buvo sužeista; ragina Kazachstaną, kaip JT ŽTT narį, užtikrinti žmogaus teises, panaikinti Baudžiamojo kodekso 164 straipsnį dėl *socialinės nesantaikos kurstymo*, nutraukti nepriklausomos žiniasklaidos represijas ir panaikinti administracinę naštą jai, paleisti politinius kalinius, tarp jų žmogaus teisių gynėjų advokatą Vadimą Kuramšiną, profesinių sąjungų aktyvistę Rožą Tuletajevą, politinės opozicijos atstovą Vladimirą Kozlovą, ir sustabdyti visus prašymus dėl politinės opozicijos atstovų ekstradicijos;

Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisaro metinė ataskaita ir Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro ir Generalinio Sekretoriaus ataskaitos

7. džiaugiasi tuo, kad JT ŽTT pateikta Vyriausiojo komisaro ataskaita žmogaus teisių Kipre klausimais; vėl smerkia nuolatinis žmogaus teisių pažeidimus dėl besitęsiančios 37 proc. Kipro Respublikos teritorijos okupacijos ir nuolatinis 40 metų trunkančius Turkijos vykdomus tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus prieš Kipro graikus ir Kipro

turkus; yra ypač susirūpinęs dėl pabėgėlių, izoliuotų asmenų ir dingusiųjų be žinios artimųjų padėties; smerkia tai, kad nėra galimybių įsigyti žemės ir ja naudotis; smerkia tai, kad Turkija savo kariuomenės kontroliuojamose vietovėse Kipro turkams taiko griežtas taupymo priemones, pažeisdama jų pagrindines ekonomines ir socialines teises; ragina Sąjungos delegaciją ir jos valstybes nares pasmerkti šiuos nuolatinius pažeidimus, Turkijos kariuomenės ir kolonistų buvimą šalyje, paraginti nedelsiant nutraukti Turkijos kariuomenės vykdomą Kipro teritorijos okupaciją ir politiką, kuria siekiama keisti Kipro Respublikos demografiją; pabrėžia, kad šie pažeidimai yra karo nusikaltimai; ragina Turkiją suteikti leidimą patekti į visas karo zonas ir pasinaudoti kovų archyvais, kad būtų galima atlikti patikrinimus dėl dingusiųjų be žinios;

8. primena, kad Žmogaus teisių taryba ne kartą prašė atlikti išsamų ir skaidrų tyrimą dėl įtariamų karo nusikaltimų Šri Lankoje, tačiau iki šiol Šri Lankos vyriausybė neparodė jokių ženklų, kad ketina įvykdyti šį prašymą; vėl smerkia paskutinėmis civilinio karo Šri Lankoje savaitėmis Šri Lankos kariuomenės įvykdytus brutalius civilinių žmonių (iki 70 000), daugiausia kalbančių tamilų kalba, žudymus; pritaria Jungtinių Tautų Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro Navi Pillay išsakytai kritikai dėl Šri Lankos vyriausybės nesugebėjimo ištirti įtariamus karo nusikaltimus; yra ypač sunerimęs dėl besitęsiančio nebaudžiamumo Šri Lankoje; prašo Žmogaus teisių tarybos per 25-ąją sesiją nuspręsti atlikti tarptautinį nepriklausomą karo nusikaltimų tyrimą, tačiau mano, jog, norint, kad šis tyrimas būtų visiškai nepriklausomas, patikimas ir skaidrus, jame turi dalyvauti profesinės sąjungos ir žmogaus teisių organizacijos ir rezultatai pranešti visiems nukentėjusiems nuo konflikto ir jų šeimoms; pareiškia, kad yra itin susirūpinęs dėl didėjančio Šri Lankos visuomenės militarizavimo, ypač salos šiaurėje ir rytuose, ir prašo nedelsiant nutraukti karinę teritorijos okupaciją ir išvesti kariuomenę iš šios salos dalies; palaiko tamilų apsisprendimo teisę;
9. palankiai vertina Jungtinių Tautų specialiojo pranešėjo tiesos, teisingumo, reparacijos ir pažeidimų nepasikartojimo užtikrinimo klausimais pirmąsias išvadas dėl Ispanijos, nes tai pirmieji Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro paramos Ispanijos diktatūros aukoms veiksmai; primygtinai ragina Ispanijos vyriausybę, kai tik bus įmanoma, įgyvendinti specialiojo pranešėjo rekomendacijas, t. y. panaikinti 1977 m. amnestijos įstatymą, ir prisiimti atsakomybę prieš Ispanijos civilinio karo aukas ir diktatūrą užtikrinant tiesą ir savo tautos demokratinę atminimą;

Visų žmogaus teisių – pilietinių, politinių, ekonominių, socialinių ir kultūrinių, įskaitant teisę į vystymąsi, – skatinimas ir apsauga

Ekonominės, socialinės ir kultūrinės teisės

10. palankiai vertina tai, kad 25-ojoje JT ŽTT sesijoje daug dėmesio skiriama ekonominių ir socialinių teisių skatinimui bei apsaugai ir žmogaus teisių tarpusavio priklausomybės klausimui; dar kartą pabrėžia, kad reikia vienodai traktuoti ekonomines, socialines, kultūrines, piliečių ir politines teises; pažymi, kad aukštas nedarbo lygis, didėjantis skurdas ir socialinė atskirtis ir nuolat mažėjančios galimybės naudotis finansiškai prieinamomis viešosiomis paslaugomis sveikatos apsaugos, švietimo, būsto, transporto ir kultūros srityse ir šių paslaugų kokybė yra svarbiausi iššūkiai; pabrėžia, kad privatizacija ir liberalizacija prisidėjo prie galimybių pasinaudoti tomis teisėmis pablogėjimo, kad

tokios raidos kryptis turi būti apsukta ir kad pakankamos pajamos, geresnis gėrybių paskirstymas ir kokybiškas užimtumas yra svarbūs šių problemų sprendimo būdai; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad griežto taupymo planai, įgyvendinami tiek Europos Sąjungos valstybėse narėse, tiek kitose šalyse, įskaitant ir planus, įgyvendinamus spaudžiant Europos Sąjungai, tik išryškino nelygybę ir skurdą;

11. pabrėžia, kad 2013 m. 10 proc. turtingiausių pasaulio gyventojų priklausė 86 proc. pasaulio turto (pagal „*Global Wealth Report 2013*“), kad įvykus krizei pasitvirtino dabartinės ekonominės ir politinės sistemos pavojai ir kad dėl jos paaštrėjo socialinė nelygybė, kuri ir taip buvo itin didelė, nes didžiausios pajamos kyla labai greitai, palyginti su vidutinėmis pajamomis; mano, kad gėrybių paskirstymo pasaulyje klausimas turėtų būti pats svarbiausias 25-osios JT ŽTT sesijos prioritetas, nes tai yra esminė kliūtis, trukdanti pasinaudoti ekonominėmis ir socialinėmis teisėmis, ir kad Sąjungos delegacija ir valstybės narės turėtų imtis visų priemonių, būtinų šiam tikslui pasiekti;
12. palankiai vertina tai, kad didelis dėmesys skiriamas būstui, kaip vienam iš teisės į pakankamą gyvenimo lygį aspektų; ragina Sąjungos delegaciją ir valstybes nares užtikrinti visiems galimybes nepatiriant diskriminacijos apsirūpinti kokybišku būstu kaip pagrindinę teisę ir įvertinti galimybes apsirūpinti būstu Sąjungoje (ypač nuo krizės pradžios ir pradėjus taikyti griežto taupymo priemonės) siekiant išsipareigoti išspręsti šią įsisenėjusią problemą, kuri pastaraisiais metais tapo dar sunkesnė; be to, dar kartą teigia, kad būtina nusavinti laisvus būstus ir laikinai sustabdyti iškeldinimus, kad būtų įveikta dabartinė krizė kai kuriose valstybėse narėse;
13. taip pat palankiai vertina ataskaitą dėl *teisės į maistą* ir tai, jog trejiems metams pratęsti specialiojo pranešėjo įgaliojimai, kad jis galėtų tęsti darbą pasaulinės maisto krizės poveikio šios teisės įgyvendinimui klausimu; pabrėžia, kad Jungtinių Tautų valstybės narės turėtų užtikrinti didesnes galimybes naudotis gamtos ir gyvybiškai svarbiais ištekliais bei žeme, taip pat skatinti apsirūpinimo maistu savarankiškumą ir saugumą kaip priemones, padedančias mažinti skurdą ir nedarbą; apgailestauja, kad daug asmenų neturi arba nebeturi galimybių naudotis kai kuriais ištekliais, įskaitant pagrindinius išteklius, pavyzdžiui, vandenį, nes šiuos išteklius užgrobia įmonės ar privatūs subjektai, kurie gali gauti atitinkamų šalių politinių institucijų paramą, todėl atsiranda maisto trūkumo ir maisto produktų kainų didėjimo problemų; taigi ragina Sąjungos ir valstybių narių delegacijas nares imtis reikalingų priemonių, kad būtų uždraustas išteklių, ypač žemės, monopolizavimas, kurį visų pirma vykdo Europos įmonės, ir tarptautiniuose bei regioniniuose forumuose ir konferencijose (Pasaulio banke, PPO, Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijoje, TVF, EBPO ir t. t.) paremti pasiūlymus pagrindines viešąsias gėrybes pripažinti visuomeninėmis ir įtraukti jas į konkrečią JT konvenciją; be to, ragina Sąjungą ir jos valstybes nares paremti Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 2010 m. liepos 28 d. rezoliuciją 64/292 dėl teisės į vandenį pripažinimo pagrindine teise ir padaryti viską, kad ji būtų įgyvendinama ir būtų privaloma;
14. pabrėžia, kad Sąjungos migracijos politika, taip pat parama nedemokratiniais režimams, prisidengiant geru valdymu ir grynai ekonominiais partnerystės susitarimais, kenkia žmogaus teisėms ir netgi Europos Sąjungos patikimui tarptautiniu mastu; dar kartą ragina Europos Sąjungos valstybes nares įgyvendinti sąlygas, susijusias su demokratija ir žmogaus teisėmis, visuose tarptautiniuose susitarimuose, neatsižvelgiant į šių susitarimų

pobūdį, ir užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms savo vidaus ir išorės įvairių kryptių politikoje, priešingu atveju Sąjungos pozicija JT ŽTT ir bet kurioje kitoje tarptautinėje institucijoje, susijusioje su žmogaus teisėmis, būtų susilpninta;

15. pabrėžia, kad svarbus punktas „*Valstybių užsienio skolos ir kitų susijusių finansinių įsipareigojimų poveikis galimybei visapusiškai naudotis visomis žmogaus teisėmis*“, ir yra sunerimęs dėl to, kad valstybių skolos palūkanų mokėjimas šiandien yra daugelio valstybių problema ir tai naudojamas kaip dingstimi taikyti griežto taupymo planus, vadinamus *struktūrinio koregavimo planais*; primena savo poziciją, ypač esant ekonomikos ir socialinei krizei, jog reikia panaikinti ne tik trečiojo pasaulio šalių, bet ir daugiausiai sunkumų patiriančių šalių (visų pirma Sąjungos valstybių narių) skolas, kad nepaąstrėtų krizė ir kad būtų galima užtikrinti, kad būtų faktiškai naudojamosi ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis teisėmis;
16. mano, kad, atsižvelgdama į savo ir tam tikrų valstybių narių atsakomybę dėl ekonominės, socialinės ir politinės padėties, dėl kurios kilo tautų sukilimai šalyse, vadinamose Arabų pavasario šalimis, Europos Sąjunga turi padėti šių šalių institucijoms atlikti auditą jų užsienio, ypač Europos, skolų srityje, siekiant nustatyti neteisėtą šių skolų dalį, kuri nedavė naudos gyventojams, taip pat ji turi įgyvendinti visas priemones, kad būtų galima šias neteisėtas skolas greitai panaikinti; dar kartą ragina Sąjungą ir jos valstybes nares toliau dėti dideles pastangas siekiant palengvinti ankstesniojo režimo neteisėtai pasisavinto turto grąžinimą Arabų pavasario šalių gyventojams per pagrįstą laikotarpį; yra susirūpinęs dėl partnerystės gairių tęstinumo, atsižvelgiant į anksčiau vykusias diskusijas;

Pilietinės ir politinės teisės

17. džiaugiasi, kad skiriamas dėmesys *žmogaus teisių ir savavališko pilietybės atėmimo klausimui*; prašo Sąjungos delegacijos ir valstybių narių, kurios yra JT ŽTT narės, svarstyti šį klausimą į jį įtraukiant ir migrantų statuso įteisinimo bei leidimų gyventi iš šių asmenų atėmimo klausimą; taip pat prašo Sąjungos ir valstybių narių ištirti, kiek yra atvejų, kai susidurta su šiuo reiškiniu Sąjungoje, ir imtis ryžtingų veiksmų siekiant išspręsti šią problemą;
18. ragina visas valstybes kovoti su kankinimu, taip pat ir savo pačių teritorijose; prašo, kad Sąjungos delegacija ir jos valstybės narės į diskusijas dėl kankinimo ir kitokio nežmoniško ir žeminančio elgesio ar baudimo įtrauktų draudimo Sąjungoje ir už jos ribų prekiauti produktais, kurie gali būti naudojami kankinimo tikslais, klausimą;
19. pabrėžia, kad svarbu tęsti darbą dėl pasaulinės praktikos, susijusios su slaptu kaliniu kovojant su terorizmu; ragina ES valstybes nares imtis atitinkamų tolesnių veiksmų dėl esamų pranešimų, vadovaujantis anksčiau priimtomis Europos Parlamento pozicijomis šiuo klausimu, visų pirma išdėstytomis rezoliucijose dėl CZV naudojimosi Europos šalimis gabenant kalinius ir juos neteisėtai kalinant ir kankinant;
20. ragina Sąjungos delegaciją ir valstybes nares dar kartą tvirtai pareikšti savo poziciją, nukreiptą prieš mirties bausmę, pasisakyti už jos panaikinimą visame pasaulyje ir nedelsiant paskelbti moratoriumą tose šalyse, kur ji vis dar vykdoma; yra sunerimęs

matydamas, kad kai kurios šalys, kurios buvo sustabdžiusios mirties bausmę, ją vėl pradėjo vykdyti;

21. atkreipia dėmesį į ataskaitą dėl *religijos ar tikėjimo laisvės* ir primena, kad ši laisvė reiškia ne tik teisę tikėti ir netikėti, bet ir teisę propaguoti religinius įsitikinimus ir keisti savo tikėjimą; dar kartą pabrėžia, kad pritaria pasaulietiškumui, kaip pagrindiniam valstybių ir kai kurių kultūrų požymiui, kuris apibrėžiamas kaip griežtas politinių institucijų atskyrimas nuo bažnyčios ir kuris suponuoja bažnyčios nesikišimą į vyriausybės veiklą ir politinių institucijų – į religinius reikalus, išskyrus atvejus, kai reikia užtikrinti saugumą ir viešąją tvarką (įskaitant kito asmens laisvės paaiskinimą), ir taip visiems (tikintiesiems, agnostikams ar ateistams) garantuojama vienoda sąžinės laisvė ir laisvė viešai reikšti savo įsitikinimus;

Tautų ir atskirų grupių ar asmenų teisės

22. vėl pabrėžia neatimamą tautų apsisprendimo teisę ir teisę rinktis savo politinės, ekonominės ir socialinės raidos kryptį be išorės jėgų įsikišimo; ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares 25-osios JT ŽTT sesijos proga aktyviai remti šią teisę užuot vykdžius dabartinę politiką;
23. reiškia susirūpinimą dėl įvairiais būdais ir lygiais prastėjančios žmogaus teisių gynėjų, aktyvistų, organizacijų, institucijų ir taip pat žurnalistų padėties visame pasaulyje, taip pat ir Sąjungoje;
24. atkreipia dėmesį į tai, kokios svarbios vaiko teisės 25-ojoje sesijoje ir kad ketinama priėmus Rezoliuciją 7/29 bent vieną dieną per metus skirti šiems klausimams, ir palankiai vertina tai, kad trejiems metams pratęsti specialiosios pranešėjos prekybos vaikais, vaikų prostitucijos ir vaikų pornografijos klausimais įgaliojimai; taip pat palankiai vertina tai, kad dar trejiems metams pratęsti JT Generalinio Sekretoriaus specialiosios įgaliotinės smurto prieš vaikus klausimais įgaliojimai;
25. ragina Sąjungą ir jos valstybes nares siekti visų pirma konkrečių JT ŽTT veiksmų, skirtų žmogaus teisių pažeidimams, turintiems įtakos civiliams gyventojams, ypač moterims ir vaikams, karo ir ginkluotų konfliktų metu, nutraukti; ragina imtis prioritetinių veiksmų įgyvendinimo, kad būtų nutrauktas vaikų karių verbavimas ir užtikrinta jų apsauga;

Žmogaus teisių tarpusavio priklausomybė ir teminiai klausimai, susiję su žmogaus teisėmis

26. palankiai vertina tai, kad ypatingas dėmesys teikiamas klausimui „*Viešųjų paslaugų, kaip gero valdymo skatinant ir apsaugant žmogaus teises esminio aspekto, vaidmuo*“; mano, kad itin didelį nerimą kelia kai kuriose šalyse, ypač Sąjungos valstybėse narėse, pasireiškianti liberalizavimo tendencija prisidengiant geru valdymu ar griežto taupymo planais; pabrėžia tai, kad ši politika prieštarauja pačioms pagrindinėms teisėms, t. y. teisėms į švietimą, darbą, sveikatą, transportą, būstą, socialinį draudimą (įskaitant pensiją) ar paslaugas, pvz., dujas ir elektrą, ir maistą ir kt; todėl ragina Sąjungos delegaciją ir jos valstybes nares imtis ryžtingų veiksmų siekiant užtikrinti šias teises ir plėtoti viešąsias paslaugas visiems užuot vykdžius dabartinę politiką;

27. palankiai vertina, kad skiriamas dėmesys genocido prevencijai, ir mano, kad ją galima bus įgyvendinti tik tuo atveju, jei bus nustatyta atsakomybė už praeityje įvykdytus genocidus;
28. mano, kad nepaprastai svarbi žmogaus teisių ir aplinkosaugos ataskaita, nes ji glaudžiai susijusi su tautų teisėmis naudoti savo turimus gamtos išteklius, žemę ir tvarią aplinkosaugos sistemą; todėl mano, jog itin svarbu, kad visi ratifikuotų ir įgyvendintų Kioto protokolą, kaip ir kitas tarptautines konvencijas, sudarančias galimybes faktiškai naudotis šiomis teisėmis;
29. yra labai susirūpinęs dėl blogėjančios žmogaus teisių ir piliečių laisvių padėties, kai prisidengiama kova su terorizmu ir vis dažniau kova su sunkiais nusikaltimais, šių sąvokų aiškiai neapibrėžiant, taip pat ir Sąjungoje arba pasirašant specialius susitarimus su tam tikromis valstybėmis, kuriose žmogaus teisių standartai netaikomi; yra ypač susirūpinęs dėl duomenų apsaugos ir privatumo standartų pažeidimų;
30. apgailestauja dėl to, kad tarptautinė bendruomenė vis dar nepradėjo derybų dėl tarptautinės sutarties dėl asmens duomenų apsaugos, kuri galėtų remtis Europos Tarybos konvencija Nr. 108, sudarymo; ragina Sąjungos delegaciją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su tarptautiniais kolegomis, siekti šį teisės aktą parengti;
31. smerkia plataus masto privačių karinių ar apsaugos bendrovių naudojimą vadinamosios saugumo politikos srityje, nes tai yra suverenios galios, priklausančios tik valstybei, ir ragina Europos Sąjungą bei jos valstybes nares dėti daugiau pastangų, kad tokia praktika būtų nutraukta; mano, kad privačios karinės ir apsaugos bendrovės, prižiūrimos valstybių, šioje srityje turi taikyti žmogaus teisių standartus, ypač susijusius su duomenų apsauga ir privatumu; todėl mano, kad tai yra viešųjų paslaugų perdavimas ir kad valstybės kaip ir tos bendrovės turi atsakyti už žmogaus teisių ir humanitarinės teisės pažeidimus, kuriuos įvykdo tų bendrovių darbuotojai;

Su žmogaus teisėmis susijusios situacijos, kurioms JT ŽTT turėtų skirti dėmesį

32. atkreipia dėmesį į JT ŽTT sprendimą pratęsti JT Nepriklausomos tarptautinės tyrimų Sirijos Arabų Respublikoje komisijos, įsteigtos pagal Rezoliuciją S-17/1, įgaliojimus, kad ji galėtų tirti visus įtariamus tarptautinės teisės ir žmogaus teisių pažeidimus, įvykdytus šioje šalyje nuo 2011 m. kovo mėn., ir prašo šios komisijos tęsti darbus; griežtai smerkia tai, kad prieš Sirijos gyventojus buvo panaudotas cheminis ginklas; apgailestauja, kad nepavyko 2-oji Ženevos konferencija; pabrėžia, kad Sirijos likimas ateityje turi priklausyti nuo Sirijos gyventojų; remia politinį konflikto sprendimą, dėl kurio susitartų Sirijos gyventojai nesikišant užsienio jėgoms, nes taip šalyje būtų pradėtas visiems atviras dialogas, kuriuo būtų siekiama veiksmingai įgyvendinti teisėtus Sirijos gyventojų siekius ir lūkesčius, susijusius su politiniais ir demokratiniais pokyčiais;
33. pažymi, kad žmogaus teisių padėtis Irane toliau blogėja; konstatuoja, kad šioje šalyje yra įprastos represijos prieš taikius demonstracijų dalyvius ir disidentus (įskaitant studentus, universitetų darbuotojus, žmogaus teisių gynėjus), moterų teisių aktyvistus, teisininkus, žurnalistus, tinklaraštininkus ir dvasininkus; pabrėžia, kad svarbų vaidmenį užtikrinant

taiką turi atlikti tarptautinė bendruomenė; reiškia rimtą susirūpinimą dėl nuolatinio žmogaus teisių padėties blogėjimo Irane, didėjančio politinių ir sąžinės kalinių skaičiaus, vis dar didelio mirties bausmių skaičiaus, įskaitant nepilnamečius, dėl kankinimų, šališkų teismų ir milžiniškų sumų, kurios reikalaujamos kaip užstatas, taip pat griežtų informacijos, saviraiškos, susirinkimų, religijos, švietimo ir judėjimo laisvės apribojimų; palankiai vertina JT ŽTT sprendimą vieniems metams pratęsti specialiojo pranešėjo žmogaus teisių padėties Irano Islamo Respublikoje klausimais įgaliojimus;

34. pripažįsta, kad Mianmare (Birmoje) vykdomos nuolatinės politinės ir pilietinės teisių reformos, tačiau ragina šalies valdžios institucijas dėti daugiau pastangų, visų pirma paleidžiant politinius kalinius, ir kuo skubiau kovoti su smurtu tarp bendruomenių; reiškia didelį susirūpinimą dėl smurto Rachinų valstijoje, kuris yra įsisenėjęsios diskriminacinės politikos, nukreiptos prieš rohinjus, pasekmė; palankiai vertina tai, kad pratęsti dar vieniems metams specialiojo pranešėjo žmogaus teisių padėties Mianmare klausimais įgaliojimai;
35. apgailestauja, kad klausimas dėl padėties Lotynų Amerikoje, ypač Hondūre ir Paragvajuje, nebuvo įtrauktas į šias diskusijas; prašo, kad žmogaus teisių padėtis abiejose šalyse po perversmų būtų tikrai stebima ir kad būtų daroma viskas siekiant atkurti demokratiją ir teisės viršenybę; ragina Sąjungos delegaciją ir jos valstybes nares siekti, kad valstybės perversmai būtų pasmerkti ir vyriausybės nepripažintos *de facto*, ir reikalauti, kad kaltininkai būtų teisiami; taip pat prašo, kad būtų atliktas tyrimas dėl kėsimosi įvykdyti valstybės perversmą kitose Lotynų Amerikos šalyse (pvz., Ekvadore ar Venesueloje) ir kad būtų nustatyta visų dalyvių, įskaitant trečiąsias šalis, atsakomybė;
36. konstatuoja, kad Kolumbija išlieka viena iš pavojingiausių pasaulio šalių užsiimantiems profesinių sąjungų ir politine veikla ir kad už žmogaus teisių pažeidimus, taip pat susijusius su studentais, opozicinių partijų aktyvistais, ūkininkais, moterimis ir vaikais, beveik visiškai nebaudžiama; todėl prieštarauja tam, kad būtų ratifikuotas laisvosios prekybos susitarimas su šia šalimi; griežtai smerkia tai, kad žvalgybos tarnyba (DAS), kuri tiesiogiai atskaitinga Respublikos prezidentui, nuolat naudojo pasiklausymo įrangą ir ėmėsi neteisėtų veiksmų, kuriais siekta diskredituoti vyresnius teisėjus, opozicijai priklausančius parlamento narius ir žmogaus teisių gynėjus; primena, kad Europos Parlamento Saugumo ir gynybos pakomitetas, Europoje gyvenantys asmenys ir NVO taip pat tapo šių veiksmų aukomis; prašo, kad šių veiksmų vykdytojai neliktų nenubausti; prašo Europos Sąjungos taikyti JT Komiteto prieš kankinimą ataskaitoje dėl Kolumbijos pateiktas rekomendacijas;
37. taip pat apgailestauja, kad į darbotvarkę neįtrauktas žmogaus teisių Turkijoje klausimas; yra ypač susirūpinęs dėl blogėjančios demokratijos padėties šioje šalyje ir represijų prieš demokratų, išrinktus pareigūnus ir politinius aktyvistus, profesinių sąjungų atstovus, žurnalistus, žmogaus teisių gynėjus, menininkus stiprėjimo; pažymi, kad šios represijos ypač nukreiptos prieš kurdus; prašo Sąjungos delegacijos užtikrinti, kad diskusijos šia tema būtų pradėtos 25-ojoje JT ŽTT sesijoje ir kad būtų suteikta aiški parama derybų dėl taikos proceso atnaujinimui;

Žmogaus teisių padėtis Palestinoje ir kitose okupuotose arabų teritorijose

38. palankiai vertina tai, kad 25-ojoje JT ŽTT sesijoje ypatingas dėmesys skiriamas žmogaus teisių padėčiai Palestinoje ir kitose okupuotose arabų teritorijose, ypač Palestinos gyventojų apsisprendimo teisei ir nepriklausomos bei tvarios valstybės sukūrimui pagal 1967 m. sienas; labai ragina Sąjungos delegaciją pasmerkti visų formų kolonializmą, ypač Palestinoje: ir Vakarų Krante, ir Rytų Jeruzalėje;
39. smerkia Vakarų Krante ir Rytų Jeruzalėje pažeidžiant tarptautinę teisę nuolat Izraelio vykdomą gyvenviečių plėtros ir okupacijos politiką; griežtai smerkia E. Praverio planą, kurio tikslas – išvaryti beduinų bendruomenes iš jų protėvių žemių, esančių Negevo regione, ir Izraelio vykdomą beduinų perkėlimo politiką; pabrėžia, kad ši politika – tai Palestinos žemės užgrobimas, draudimas naudoti žemės ūkio paskirties žemę ir bendruomenių naikinimas; smerkia šią politiką, kuria siekiama panaikinti Palestinos valstybės su sostine Rytų Jeruzalėje galimybę pagal JT rezoliucijas; primygtinai ragina valstybių narių ir Sąjungos delegacijas pasmerkti šią Izraelio politiką, reikalauti ją nedelsiant nutraukti ir imtis visų priemonių šiuo tikslu;
40. primena, kad yra svarbi Jungtinių Tautų ataskaita dėl žmogaus teisių padėties Palestinos teritorijose, kurioje smerkiama tai, kad „Izraelio politika Vakarų Krante ir Gazos Ruože krypta į apartheidą dėl nuolatinės Palestinos gyventojų priespaudos ir jų žemių *de facto* ekspropriacijos“, Palestinos gyventojų žmogaus teisių pažeidimų, vykdomų Izraelio pajėgų, ir Rytų Jeruzalės etninio valymo Izraelio valdžios institucijoms mėginant Jeruzalę paversti žydų miestu, kad galėtų jį pasisavinti; pabrėžia, kad po šešerius metus vietoje vykusio tyrimo tyrėjas Richard Falk pateikė nerimą keliančias išvadas apie palestiniečių padėtį, ir griežtai smerkia Izraelio vykdomą okupaciją; pabrėžia, kad jis siūlo sprendimą, kuriuo valstybė būtų nubausta už šiuos veiksmus, t. y. jos produktų boikotą;
41. palankiai vertina organizacijos „Amnesty International“ ataskaitą, kurioje smerkiami Izraelio karių Vakarų Krante vykdomi smurto veiksmai ir primenama brutali Izraelio vykdoma Palestinos teritorijų okupacija; pabrėžia, kad remiantis įvairiomis ataskaitomis Izraelio kariuomenės elgesys su palestiniečiais prilyginamas karo nusikaltimams; smerkia medicinos darbuotojų bendrininkavimą su Izraelio kariuomene netinkamai elgiantis su įkalintais palestiniečiais;
42. smerkia Palestinos kalinių padėtį Izraelio kalėjimuose; ragina Izraelio valstybę nedelsiant liautis taikius masinio įkalinimo praktiką, nutraukti administracinius įkalinimus, politinių kalinių iškėlimą iš okupuotų teritorijų, kad jų negalėtų lankyti artimieji, netinkamą elgesį ir kankinimą, atsisakymą suteikti tinkamą ir reikiamą gydymą, – visa tai yra akivaizdūs tarptautinės teisės pažeidimai; dar kartą pakartoja smerkiąs visų formų kankinimą ir netinkamą elgesį; reikalauja Izraelio nedelsiant užtikrinti, kad jis laikytųsi Jungtinių Tautų konvencijos prieš kankinimą, kurios šalimi ši valstybė yra; smerkia vaikų įkalinimą ir netinkamą elgesį su jais ir reikalauja nedelsiant išlaisvinti įkalintas moteris ir vaikus;
43. smerkia Palestinos kalinių padėtį; reikalauja juos išlaisvinti ir primena savo 2013 m. kovo 14 d. rezoliuciją, kurioje ragino Izraelio vyriausybę gerbti įkalintų palestiniečių teises ir apsaugoti jų sveikatą ir gyvybę; reiškia susirūpinimą dėl Palestinos belaisvių, įkalintų nepateikus kaltinimo; pabrėžia, kad šiems sulaikytiesiems asmenims turėtų būti pateikti

kaltinimai ir jų byla turėtų būti nagrinėjama teisme, suteikiant teismines garantijas pagal tarptautinius standartus, arba jie turėtų būti nedelsiant išlaisvinti; išreiškia gilų susirūpinimą dėl ilgą bado streiką paskelbusių palestiniečių kalinių padėties ir sveikatos; ragina Izraelį šiems belaisviams be apribojimų suteikti tinkamą medicininę priežiūrą;

44. ragina prieš Izraelio valstybę paskelbti ginklų embargą dėl to, kad ši šalis pažeidinėja žmogaus teises; ragina Sąjungą ir jos valstybes nares nutraukti bet koki bendradarbiavimą su Izraeliu, vykdytą EGA arba pagal programą „Horizontas 2020“;
45. yra ypač susirūpinęs dėl pabėgėlių iš Palestinos apgultoje Jarmuko pabėgėlių stovykloje ir kitose Sirijos pabėgėlių stovyklose padėties ir reikalauja, kad visos šalys nutrauktų apgultį ir suteiktų laisvą prieigą humanitarinės pagalbos teikėjams, taip pat suteiktų galimybę laisvai judėti gyventojams;
46. mano, kad Vakarų Sacharos konfliktas yra dekolonizacijos problema; pažymi, kad pagal tarptautinę teisę Maroko Karalystė neturi jokių suverenių teisių į Vakarų Sacharą ir yra laikoma jos okupante; smerkia nesiliaujančius Vakarų Sacharos gyventojų žmogaus teisių pažeidimus; ragina apsaugoti Vakarų Sacharos gyventojų pagrindines teises, įskaitant asociacijų ir žodžio laisvę bei teisę rengti demonstracijas; ragina nedelsiant išlaisvinti visus Vakarų Sacharos politinius kalinius; pabrėžia, kad tarptautinė bendruomenė turi būtinai stebėti žmogaus teisių padėtį Vakarų Sacharoje; ragina Maroką ir Polisario frontą tęsti derybas dėl taikos ir ilgalaikio šio regiono konflikto sprendimo ir pakartoja, kad Vakarų Sacharos gyventojai turi apsisprendimo teisę, kuri turi būti įgyvendinta demokratiškame referendume, laikantis Jungtinių Tautų rezoliucijų 34/37 ir 35/19;

Rasizmas, rasinė diskriminacija, ksenofobija ir susijusi netolerancija. Tolesni veiksmai po Durbano deklaracijos ir veiksmų programos ir šios deklaracijos bei programos taikymas

47. smerkia rasizmu, antisemitizmu, homofobija ir ksenofobija pagrįstą smurtą ir smurtą prieš migrantus – kai kuriose valstybėse narėse, kuriose valdžios institucijos nesiima griežtų veiksmų, šis smurtas pasiekė nerimą keliantį lygį; nerimauja dėl to, kad vis daugėja pareiškimų, kurstančių neapykantą mažumoms ir tam tikroms asmenų grupėms ir jų niekinimą, ir reiškia susirūpinimą dėl to, kad didėja jų įtaka žiniasklaidai, nemažam skaičiui judėjimų ir politinėms partijoms, – šie pareiškimai kai kuriose valstybėse narėse kartojami aukščiausiuose politinės atsakomybės lygmenyse ir dėl jų priimti ribojamieji teisės aktai;
48. apgailestauja, kad šioje konferencijoje nebuvo svarstomas moterų diskriminacijos klausimas; pabrėžia, kad visiems prieinamos reprodukcinės sveikatos ir priežiūros paslaugos, įskaitant teisę į lytinį švietimą, laisvą galimybę naudotis kontracepcijos priemonėmis ir nėštumo nutraukimo teisę, turi likti politiniu prioritetu; pabrėžia, kad smurto prieš moteris ir mergaites panaikinimas, taip pat kova su seksualiniu išnaudojimu ir prekyba žmonėmis turi būti prioritetas ir turi būti siekiama tikslo užtikrinti vyrų ir moterų lygybę; todėl ragina JT ŽTT ir tarptautinę bendruomenę įgyvendinti Konferencijos gyventojų ir vystymosi klausimais („TKGV+20“), „Pekinas +20“ ir „Rio +20“ procesus; taip pat pabrėžia, kad svarbu, jog valstybės narės taikytų 2002 m. TKGV rekomendacijas dėl tarptautinės apsaugos persekiojimo dėl lyties, visų pirma vykdamas imigracijos politiką, atvejais;

49. taip pat apgailestauja dėl to, kad šioje konferencijoje nesvarstomi klausimai, susiję su LGBTI asmenų teisėmis; smerkia tai, kad LGBTI asmenys visame pasaulyje patiria smurtą ir diskriminaciją; ypač smerkia priverstinę transseksualių asmenų sterilizaciją, kuri vis dar vykdoma keliose valstybėse, įskaitant Europos Sąjungos valstybes, ir ragina nedelsiant nutraukti šį žmogaus teisių pažeidinėjimą; ragina tarptautinę bendruomenę apsvarstyti, kaip ji savo šeimos teisę galėtų pritaikyti prie šiuolaikinių šeimos modelių raidos, įskaitant galimybę jungtis ir įvaikinti tos pačios lyties asmenims; pabrėžia, kad lesbietės dažnai patiria daugialypę diskriminaciją – ir kaip moterys, ir kaip lesbietės, ir kad norint, jog išivyratų lygybė ir nediskriminavimas, veiksmai, kuriais siekiama LGBTI asmenų lygybės, turi būti derinami su veiksmais, kuriais siekiama moterų ir mergaičių lygybės;

Techninė pagalba ir pajėgumų didinimas

50. atkreipia dėmesį į techninį bendradarbiavimą žmogaus teisių srityje Afganistane; ragina Sąjungos ir jos valstybių narių delegacijas pasmerkti tai, kad NATO įvykdyta Afganistano okupacija nepagerino žmogaus teisių padėties šioje šalyje; prašo JT ŽTT dirbti siekiant įsteigti JT globojamą tyrimo komitetą ir pagal Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikciją pradėti vykdyti karo nusikaltimų, taip pat žiaurumų ir žudynių, įvykdytų Irake ir Afganistane, teismo procesą;
51. taip pat smerkia karinę intervenciją Libijoje prisidengiant NATO ir pabrėžia, kad padėtis toli gražu nestabilizuota, o nuo „oficialios“ karo pabaigos dar labiau pablogėjo – prasidėjo šalies skilimas, valstybė nesugeba pažaboti smurto, rasistinių nusikaltimų padažnėjimo, nėra teisingumo ir demokratijos; tikisi, kad JT ŽTT pavyks atlikti nepriklausomą ir nešališką žmogaus teisių padėties šalyje tyrimą ir išaiškinti visų konflikte dalyvavusių jėgų atsakomybę; reikalauja, kad nedelsiant būtų nutrauktas pagalbos vykdant sienų kontrolę misijos „EUROBAM“ bendradarbiavimas su Libijos valdžios institucijomis, kurios apmoko karines ir policijos pajėgas ir suteikia joms sudėtingos technologijos įrangą, kad migrantai ir pabėgėliai negalėtų palikti šalies, kurioje plačiu mastu vyksta partizaninis karas ir neužtikrinamos migrantų ir pabėgėlių teisės; ragina, kad pilietinė visuomenė ir valdžios institucijos nedelsiant imtųsi koordinuotų paramos veiksmų, kuriais būtų siekiama sukurti nacionalinę prieglobsčio ir migrantų priėmimo sistemą, pagal kurią būtų gerbiamos prieglobsčio prašytojų, pabėgėlių ir migrantų teisės;
52. apgailestauja, kad Centrinės Afrikos Respublikoje nuo 2013 m. gruodžio mėn. Prancūzijos įvykdytos intervencijos pablogėjo humanitarinė ir žmogaus teisių padėtis; smerkia žiaurumus, su kuriais susiduria visi gyventojai, ypač moterys ir vaikai; apgailestauja dėl gyventojų perkėlimo ir sanitarinių sąlygų; ragina tarptautinę bendruomenę ir paramos davėjus teikti daugiau humanitarinės pagalbos; primygtinai ragina naują pereinamojo laikotarpio valstybės vadovę Catheriną Samba-Panza ir pereinamojo laikotarpio vyriausybę padaryti viską, kas yra jų galioje, kad būtų nutrauktas smurtas ir sumažėtų įtampa, kol konfliktas nepavirto genocidu;

53. atkreipia dėmesį į punktą dėl pagalbos Dramblio Kaulo Krantui; dėl šio punkto taip pat mano, kad turi būti atliktas objektyvus ir nešališkas žmogaus teisių padėties pokyčių, ypač nuo tada, kai šią šalį užėmė Prancūzijos kariuomenė, įvertinimas;
54. palankiai vertina tai, kad šioje 25-ojoje JT Žmogaus teisių tarybos sesijoje ypatingas dėmesys skiriamas Haičiui; apgailestauja, kad šioje šalyje humanitarinė padėtis tebėra dramatiška ir kad 2010 m. siautusių uraganų padariniai dar nepašalinti; pabrėžia, kad griauinančių gaivalinių nelaimių padariniai dėl didžiulio skurdo šalyje tampa dar skaudesni ir tai lėmė pastaraisiais dešimtmečiais didžiausią humanitarinę krizę; dar kartą pasmerkia tai, kad Prancūzija ir tarptautinės institucijos (visų pirma Tarptautinis valiutos fondas) šiai šaliai priskiria didžiules skolas ir jos tvarkymo išlaidas, kurios yra šios šalies vystymosi atsilikimo priežastys; palankiai vertina tarptautinį solidarumą teikiant pagalbą Haičiui, ir ypač regiono solidarumą, visų pirma tai, kad Kuba nusiuntė gydytojų ir specialistų, kurie gydė dešimtis tūkstančių cholera sergančių žmonių, per ALBA humanitarinį fondą Haičiui suteiktą finansinę paramą, tolesnį energetinės pagalbos teikimą per „Petrocaribe“ ir tiesioginio kuro tiekimo humanitarinės pagalbos transporto priemonėms specialaus plano sukūrimą, maisto tiekimo žemės ūkio iniciatyvas ir gamybos planus, taip pat miško atkūrimo kampaniją; reikalauja ištirti, ar tam tikra, visų pirma Europos Sąjungos, pagalba tikrai pasiekė Haitį, taip pat ištirti pagalbos paskirstymo tinklo veiksmingumą; taip pat reikalauja parengti faktiškai išmokėtos paramos suvestinę;
55. atkreipia dėmesį į Žmogaus teisių tarybos sprendimą vieniems metams paskirti nepriklausomą ekspertą žmogaus teisių padėties Malyje klausimais, siekiant Malio vyriausybei padėti vykdyti veiksmus, kuriais remiamos ir ginamos žmogaus teisės, taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad šio eksperto paprašyta pateikti ataskaitą per 25-ąją jos sesiją; prašo, kad būtų visapusiškai įvertinti žiaurumai ir nusikaltimai, įvykdyti visų Malyje esančių pajėgų; prašo Europos Sąjungos ir jos valstybių narių delegacijų įsipareigoti skatinti taikius konfliktų sprendimo būdus, o ne vienašališkas ginkluotas intervencijas, kaip buvo Malyje;
56. palankiai vertina JT ŽTT sprendimą per jos 25-ąją sesiją surengti aukšto lygio dialogą apie tai, ko pasimokyta ir kokios problemos išlieka kovojant su seksualine prievarta Kongo Demokratinėje Respublikoje, šis dialogas taip pat turėtų padėti šalims, kuriose vyksta ar vyko konfliktai, pasidalinti savo patirtimi šioje srityje; ragina JT ŽTT pasmerkti visus smurtinius veiksmus ir žmogaus teisių pažeidimus Kongo Demokratinės Respublikos rytinėje dalyje ir Didžiųjų ežerų regione, išreikšti savo solidarumą su visais karo sunkumus patiriančiais gyventojais ir įpareigoti visas Kongo Demokratinės Respublikos rytinėje dalyje mūšiuose dalyvaujančias pajėgas gerbti žmogaus teises bei tarptautinę humanitarinę teisę ir nutraukti išpuolius prieš civilius gyventojus;

o
o o

57. įgalioja Europos Parlamento delegaciją 25-ojoje JT ŽTT sesijoje pranešti apie susirūpinimą, reiškiamą šioje rezoliucijoje, ragina delegaciją pateikti vizito ataskaitą Žmogaus teisių pakomitečiui ir mano, kad reikėtų ir toliau siųsti Europos Parlamento delegaciją į atitinkamas JT ŽTT sesijas;

58. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Saugumo Tarybai, JT Generaliniam Sekretoriui, 64-osios JT Generalinės Asamblėjos pirmininkui, JT Žmogaus teisių tarybos pirmininkui, JT vyriausiajam žmogaus teisių komisarui ir ES ir JT darbo grupei, kurią įsteigė Užsienio reikalų komitetas.